

kan komme ind i det hele Sernbanenet. Er man altsaa først fra Vesten kommet til Silkeborg, saa er man saa at sige paa Veien til Triesi og Paris eller hvor man vil hen Syd paa, saa at man naafbrudt kan vedblive at reise paa Sernbanen, idet jeg dog skal tilføie, at det vistnok ikke er at vente, at der fra de nævnte Egne vil komme Mange, som skulde reise til Triesi eller Paris. Hvad der imidlertid efter min Mening er Hovedsagen, det er, at Silkeborg ved Regjeringsens Forslag bliver bragt i en direkte Forbindelse med den bedste, den eneste virkelig gode Havn, som Sydland har eller vil kunne faae, og denne Forbindelse skeer ad den kortest mulige Wei med Undtagelse af en lille Bue, som er en nødvendig Følge af Terrainets Bestaaenhed. Ved en saadan Bane vil man altsaa slydestgjøre alle de Interesser, som ere knyttede til Silkeborg, og navnlig ville de vestlige Interesser, for nu at bruge dette Udtryk, beriggennem faa fuldstændigt som muligt komme i Forbindelse med den øvrige Verden, idet der fra dette Punkt ikke blot er gode Chausseer og endeel Wei i forskjellige Retninger, men ogsaa meget gode Vandveie til Randers, hvorpaa der er anvendt ikke saa lidt; Silkeborg vil dernæst, som allerede bemærket, komme i en direkte, til alle Aarstider let og sikker Forbindelse med Aarhuus og dens Havn, hvilket vil have stor Betydning med Hensyn til den hele Produktudførsel. Naar man iøvrigt kan høre Bliffet lidt over de vestlige Interesser, saa vil det, for blot at nævne et Punkt, som ikke er blevet fremhævet, ganske vist være af stor Betydning for Sydlands Fremskridt i det Hele, at der i selve Sydland findes et Punkt, som har nogen Udsigt til at udvilde sig til nogen saadant kommerciel og politisk Betydning. Jeg skal sluttelig, idet jeg skal holde mig til den ærede sidste Taler, kun bemærke, at hvis man, som jeg ikke troer, skulde foretrække en Linie fra Tange ned til Ny Mølle, fremfor at fortsætte Vestbanen ned til Bamdrup, naagtet den første Linie for en stor Deel gaaer igennem meget vanskeligt Terrain, saa vilde der ikke være det allermindste Betænkelige i at fortsætte den $\frac{1}{2}$ Mil længere til Fuldbro Mølle eller til hvilket Punkt Terrainundersøgelserne vilde udvise; det er altsaa saa langt fra, at det skulde

være utilraadeligt at føre Banen til Fuldbro, at man tværtimod, hvis man vil, ad den Veiligesaa let kunde komme ad Tange til Bamdrup som fra Tange til Ny Mølle. Med Hensyn til hvad jeg anførte om Silkeborg, skal jeg tilføie, at Ny Mølle er det mindst tiltrækkende Punkt, jeg har været paa; jeg har besøgt den i sidste Sommer, og saavidt jeg veed, fører der dertil foruden Vandveien, som med Dampskibe kan være meget bekvem, kun en eneste meget daarlig Hovedvei, der slynger sig igennem steile Egne; efter min Mening vilde derfor Valget af Ny Mølle, som et Centrum for Tilstrømmingen af Produkter og Mennesker, være saa slet som muligt.

M. Sage: Da jeg iforgaars begjærede Ordet, var det foranlediget ved Udtalelser af min ærede Sidemand (Besen), som nu er fra-værende. Jeg har været meget fristet til at frasalbe Ordet og skulde ogsaa have gjort det, dersom ikke en særlig Omstændighed havde været forbundet med dette Lovforslag, saa at Behandlingen er bleven endeel forskjellig fra, hvad den vist ellers vilde være bleven. Ellers blive selv Love, som ikke indeholde noget nyt Princip og ikke angaae noget stort Foretagende, sendte til et Udvalg for at blive prøvede; men her reiser man en stærk Modstand mod Forslagets videre Prøvelse, og Debatten har for en stor Deel dreiet sig om, hvorvidt man strax skulde slaae Forslaget ihjel eller lade det gaae videre. Førrend jeg gaaer videre, maa det være mig tilladt at gjøre den almindelige Bemærkning, at i dette Spørgsmaal om nyde Sernbaner kunne vi godt Alle have Raad til at tage lempelig fat paa hverandre, fordi alle disse forskjellige Linier og alle disse forskjellige Principer i mere eller mindre Grad lide af en vis Skrøbelighed og baade de, der foresøgte det Eine, og de, der holde paa det Andet, maae føle endeel Svagt hos sig selv, hvilket maa opfordre dem til at være milde mod deres Modstandere; jeg for min Part skal ogsaa være det. — I det første Møde er der blevet talt Meget om de 2 forskjellige Forslag; men jeg troer, at dersom en Uindviet i forrige Møde var kommen herind og havde læst, hvad der stod paa Dagsordenen, vilde han forgyæves